

Vreemdeling

vreemd alleen door angst

van niet weten

niet kennen wat jij weet

niet kunnen toetsen onze waarden

normen –meegekregen en opgeslagen

je andere geur

door mond en huid van eten

je misschien donkere ogen of haren

de fonkeling van gesproken woord

maar voelen wij niet dezelfde pijn

bij afscheid van iemand of iets

verliezen van huis of grond en plaats

en huilen wij niet tegelijk

om verloren liefde

doorgeprikte illusies

om haat

ons kind wat valt of gaat

en genieten wij niet het zelfde moment

van een hap versgebakken brood

de streling van de zon op ons gelaat
een slok water voor onze rauw gezongen keel

en dorsten wij niet allemaal
naar de liefdevolle omarming
van iets wat boven ons gaat
groter te worden dan wie we zijn
hoe stotteren wij -te benoemen
die, dat onze bron is en zal zijn geweest

ach beste vreemdeling-
goede naaste

Iris van Haaren, Bilthoven